

TẬP THƠ

CA DAO BLOG

Donate

TỰA

Tập thơ kỷ niệm những ngày viết blog hòa cùng cung bậc buồn vui với mọi người.

Cảm ơn đã đọc tập thơ.

<http://cadaoblog.locnguyen.net>

Nguyễn Phước Lộc
2008 - 2009

MỤC LỤC

1. DAO BLOG I
2. ĐẦU LÂU
3. NHÂN DIỆN
4. GÁI
5. NHỚ EM
6. TRÀ CHANH
7. THẦY CÔ
8. THẤY GÌ
9. BẮC
10. “CHUỒN CHUỒN CHỞ NẮNG SANG SÔNG”
11. TUYẾT
12. GỌI NHỎ I
13. GỌI NHỎ II
14. SƠN PHẤN
15. BÔNG HỒNG NHỎ
16. HAI CÂU
17. CHUYỆN TÌNH CHAT
18. “TẶC” NỮ
19. HÚ HỒN
20. EM NHÌN TRỜI QUA KẼ TAY
21. NỤ HÔN
22. TÚC TẮC
23. DẤU HỎI
24. LẤN CÁN
25. GA ĐẦU ĐƯỜNG, GA CUỐI ĐƯỜNG
26. CHỢ TẾT MUA CHÂU
27. KHÔNG ĐỀ

28. MỶ
29. TƯỜNG LỎ
30. TẦM XUÂN TÁI BẢN I
31. MUỖI NĂM
32. BUNG XUNG
33. ĐĂNG LÒNG
34. LIÊN KHÚC
35. NÊM BÔNG
36. LỤC BÁT TRUYỀN NHÂN
37. ƯƠM
38. NGHIÊN CỨU KHOA HỌC
39. MUỘN
40. LẠI KHÚC QUANH
41. KHÚC HÁT CHIỀU HỒM
42. THANH ĐA MỘT GIÁC CHIỀU MÊ
43. UẦN
44. TRANG CHU
45. ĐI LỄ PHẬT
46. SIÊU THỰC
47. TÌNH YÊU TỔ QUỐC LÀ GÌ
48. BỐN MẶT TÌNH
49. Ừ THÔI EM ĐÃ LẤY CHỒNG
50. EM ĐI LẤY CHỒNG
51. NGỖ VẬY MÀ KHÔNG PHẢI VẬY
52. MÊ
53. VÔ NGHĨA
54. TÔI LẠI NGHĨ
55. BÙI GIÁNG SƯ HUYNH

◊◊◊◊

ĐẠO BLOG I

(Thể hiện: Nghệ sĩ Bích Ngọc và Ngô Đình Long)

Từ trong ảo ảnh loăng quăng
Nghìn năm thoáng chốc không bằng một giây
“Lốc”⁽¹⁾ trời vùn xoáy mù quay
Chụp lung tung thứ, toầy hoầy cái tay
Đếm rằng một với ba hai
Đạo bờ tư tưởng lâu đài cát xây.

Một chiều nhuộm đỏ vàng phai
Cái gì cũng đẹp một bầu thiên nga.

Nắng vui che khuất trăng ngà⁽²⁾
Vành nghiêng nón cối la đà cà bông.

Tuyết bay ứa ngập căn phòng ⁽³⁾
Bông hồng ngào cổ phập phồng hương yêu ⁽⁴⁾.

Một nàng tiểu muội vừa yêu
Bội tình gương gạo một chiều cả quên.

Đồ Long đao chém tênh hênh ⁽⁵⁾
Mất đà chúi nhủi chênh vênh kiếp người.

Chữ tâm đỏ loét rạn ngời
Tắm lòng giữa cõi đất trời bao dung.

Nhím xù gai nhọn xếp chùng ⁽⁶⁾
Toe toe cái miệng hả lòng trống không.

U tình Ca-lét chưa xong ⁽⁷⁾
Dài đằng thế kỷ hỏi còn biết yêu?

Bình đao nguyên khí lều bều ⁽⁸⁾
Một đời lặn đạn lều bều giang hồ.

Bao năm tình đẹp như mơ
Cơ hàn mấy buổi mà giờ thành không.

Tuệ lòng ngăn lại không xong ⁽⁹⁾
Dòng hoan lạc chảy ngoảnh trông đứ đừ
Chống cảm mấy bận ưu tư
Nổi đời ngồng nghều tù mù tình yêu
Hỏi rằng: “Gió có nói điều?”
Một làn mát rượi hút chiều không hay.

Nụ cười toét cả môi mảy
Quay đầu thấy bóng ngoảnh dài lê thê.

Bấp ngô chẳng phải ngô nghề ⁽¹⁰⁾
Mà xanh chồi biếc ngày về gió đông.

Chén trà khuấy động long cong
Chanh chua với đắng để lòng tím tê ⁽¹¹⁾.

Nỗi lòng tất cả tung hê
Buồn vui tiếc “lóc” xong về ngồn ngang...

-

(1) Blog (tiếng Anh): nhật ký trên mạng máy tính toàn cầu (internet).

(2) “Năng” là biệt danh một người bạn gái.

(3) “Tuyết” là biệt danh một người bạn gái.

- (4) “Bông Hồng Nhỏ” là biệt danh một người bạn gái.
 (5) Câu thơ còn có phiên bản khác là “Lời thơ vung vẩy tên hên”. “Cô Gái Đồ Long” là biệt danh một người bạn gái.
 (6) “Xù” là biệt danh một người bạn gái.
 (7) Scarlett O’ Hara – nữ nhân vật chính trong bộ tiểu thuyết “Cuốn theo chiều gió” (Gone with the wind) của nhà văn Margaret Mitchell. Đây cũng là biệt danh một người bạn gái.
 (8) Ghép thành tên nhà báo Bình Nguyên.
 (9) “Tuệ Hoan” là biệt danh một người bạn trai.
 (10) “Bắp ngô” là biệt danh một người bạn gái.
 (11) “Trà Chanh” là biệt danh một người bạn gái.

◊◊◊

ĐÀU LÂU

(Thể hiện: Nghệ sĩ Ngô Đình Long)

Ừ ừ hơi lạnh xoay phong nguyệt
 Rướn mảnh hồn đau bụi tro tan ⁽¹⁾
 Khô trắng nhồn cặn nguồn tình huyết
 Ba lỗ sâu hòm côi u mình
 Mà nghe trăng vỡ răng côm cộp ⁽²⁾
 Gõ nhịp hoan tình thuở bình sinh.

Sương lạnh vùi sâu ba thước đất
 Trời lên mà đội lớp thời gian
 Nhân sinh thêm khát rung rung lệ
 Côn trùng hổ mắt bọ tràn lan.

Mấy đường nứt vỡ đau đơn đơn
 Rạn vết suy tư của kiếp người
 Lăn long lóc hú tim tủy não
 Đường gân trong lối tuổi xa xưa.

-

(1) Có bài thơ “Chợ Chiều” của nhà thơ Kim Cương Nguyễn Thành Tâm:
 “Chợ chiều sót lại bốn năm thăng
 Ghi mặt phong trần mấy nếp nhăn
 Tỉnh giấc sông hồ gân cốt mỏi
 Say đời thơ mộng tóc râu cần
 Hơi tàn chìm đắm trong vò rượu
 Tình chết chôn vùi dưới vận vắn
 Còn mảnh hồn đau năm tháng cũ
 Dem chồng sách nát tếp lên trăng”.

(2) Có bài hát “Hàn Mặc Tử” của nhạc sĩ Trần Thiện Thanh: “Chồn hoang liêu tiêu sơ Hàn âm thâm nghe trăng vỡ”.

◊◊◊

NHÂN DIỆN

Là thể tình anh, em lỡ bước

Tan tành một khúc nát sông sâu
Ai mang phấn bụi pha màu tóc
Soi gương mình nhân diện mốc trâu

Ngón tay điểm chỉ vào hư ảnh
Phản chiếu đường vân tuổi học trò
Xoáy cuộn mấy vòng xanh biếc phượng
Rớt vào nhân dạng vết buồn xo.

Điều căng đứt cả vào trong gió
Thấy gì một chút phấn hương xa
Em đem nhan sắc tung tăng tèo
Uốn ẹo làm gì áo thịt da.

Trái tim đỏ hỏn bé tèo tèo
Làm sao chứa đựng cả bầu yêu!
Ấy thế ngàn năm thiên hạ tưởng
Tình nằm trong đó – chỉ nói điều.

Góp nhặt lời ca đem dệt áo
Lá là che chắn những sớm nao
Tình người hờ lạnh che không đủ
Thì lấy bờ môi áp chạm vào.

◊◊◊

GÁI

Gái giờ biến hóa khôn lường
Thoắt thành phù thủy thoát đường nàng tiên
Cho trai mày phải đảo điên
Chết lên chết xuống chích ghìên tiên nâu. ⁽¹⁾

-

(1) Phiên bản khác của câu thơ là “Nhớ thương thương nhớ muộn phiên vẫn mê”.

◊◊◊

NHỚ EM

Em ơi anh nhớ em nhiều lắm
Đầu tình không đủ để đong thêm
Rượu ư! Anh uống thành nước lã
Không say bằng mật ở môi em.

◊◊◊

TRÀ CHANH

Sáng nay anh đi ra chợ
Trà chanh chua ngọt mê người
Pha lê bóng người áo tím
Xinh xinh em đứng bên đời.

Huế là mộng tưởng Huế ơi
Anh đi chân đất đội trời
Oằn lưng gánh tình vẫn nặng
Tím trời vạt áo em ơi.

Sông Hương nước lũ vàng hanh
Múc về pha nước trà chanh
Vị tình hớp liền một ngụm
Lung chùng nghẹn đắng hồn anh.

-

(*) “Trà Chanh” là biệt danh một người bạn gái.

◊◊◊

THẦY CÔ

Ngọn đèn lả bóng trước sân
Nghiêng lời tâm sự tình thân sáng lò
Tưởng rằng một chốc câu ca
Nào ngờ muôn thuở vẫn là thầy cô
Đường xa dầu có nhấp nhô
Bàn chân bụi đỏ sóng xô cuộc đời
Lời thầy một vệt tình người
Kéo dài đến tận chân trời xa xăm
Chữ tâm tròn vành trắng rằm
Lời thầy nửa chữ cũng dằm trong tim
Một hai dấu máy nổi chìm
Ê a lời trẻ biết tìm nơi nao
Ngẩng nhìn bóng cả cây cao
Thì đem trăng xuống cài vào phần bay.

◊◊◊

THẤY GÌ

Thấy gì em có thấy không
Một chiều gió lộng từng ngồng tơ bay
Sợi dài trong suốt lắng lay
Mắt nghiêng mắt ngó ô hay sợi gì!

Thấy gì em có thấy chi

Tiếng con bò ợ thở khi góc tre
Em ơi! che miệng mà nghe
Tình ta chưa loét quả me trong lòng.

Thấy gì một cuộc sắc không
Đèn khuya bóng áo hồng hồng má em
Tình người vô ngã bóng đêm
Tàn trong bóng lụi bên thềm sắc không.

Thấy gì ở tận bờ sông
Ngồi buồn cục đất ném không thềm nhìn
Thấy gì áo hở xinh xinh
Chờ thành thị dáng hình “xéch-xi”. ⁽¹⁾

Thấy gì có được mấy khi
Tiếng con đé gáy bên lề ô tô
Góc đường quán nhỏ cái xô
Ngàn cơn bát đĩa mộng mơ văng dầu.

Thấy gì em có biết đâu
Trời xanh biêng biếc là màu “ô-giôn” ⁽²⁾
Đại bàng tung cánh hùng hồn
Một chiều tránh bão bồn chồn rét run.

Thấy gì ở tận góc trời
Một người mong ngóng áo phơi mộng thường ⁽³⁾
Ngẩng nhìn một vệt khói sông
Mà len ngoắc ngoẻo nẻo đường thế gian. ⁽⁴⁾

-

(1) Sexy (tiếng Anh) là gọi cảm, gọi tình.

(2) Ozone (O_3) là dạng thù hình của khí ô-xy, tập trung ở tầng bình lưu khí quyển trái đất.

(3) Có bài hát “Chuyện Tình Mộng Thường” của nhạc sĩ Trần Thiện Thanh.

(4) Hai câu thơ “Ngẩng nhìn một vệt khói sông. Mà len ngoắc ngoẻo nẻo đường thế gian” có xuất hiện trong phần II của truyện thơ “[Lục Kiều Thời @](#)”.

◊◊◊

BÁC

Đêm trông không bắc lòng soi áo nguyệt
Ngẩn ngơ tình em mãi miết làm thơ
Nửa cung đàn oản lưng người tâm tưởng
Vương vất từng giọt lửa tình hơ.

◊◊◊

“CHUỒN CHUỒN CHỜ NẮNG SANG SÔNG”

“Chuồn chuồn chờ nắng sang sông” ⁽¹⁾

Ài mang một khối bênh bồng trên vai

Cánh nghiêng đôi tiếng thở dài

Tình ơi! Tron tuột dầu hài rêu phong.

-

(1) Chuồn chuồn khiêng nắng sang sông – Bài thơ “Đêm thỏ” – Hoàng Cầm.

◊◊◊◊

TUYẾT

“Tuyết phủ chiêm bao mộng chập chờn” ⁽¹⁾

Còn nghe trắng tỏa ở trong gương

Bàn tay thô ráp sờ hoa tuyết

Hơi ẩm tan thành một sợi sương.

-

(1) Bài thơ “Buồn đêm đông” – Vũ Hoàng Chương.

◊◊◊◊

GỌI NHỎ I

Chỉ là gọi nhỏ thế thôi

Để anh vẫn biết bên đời còn em

Tình đâu giấc mộng chợt thềm

Hai bàn tay nhỏ gói thêm nụ cười.

Chỉ là gọi nhỏ à ơi

Em ngồi vạch áo cho ruồi nó bu

Tắt tắt ướm đầm lời ru

Đong đưa một giấc tối hù ca dao.

Bà Trung cắt áo chiến bào

Lưng voi gọi nhỏ âm ào bão nghiêng

Xuân Hương thể thọt ưu phiền

Lưỡi đao thanh tục chặt xiềng xích gông.

Người yêu bé bỏng còn không?

Cánh dầu xoay tít theo chong chóng đời

Anh nhìn mút ánh mắt rơi

Lời yêu gọi nhỏ xa vời quay quay.

◊◊◊◊

GỌI NHỎ II

Chỉ là gọi nhỏ nồn nao
Nhếch tha nhếch thếch hanh hao bóng tình
Góc phòng một cục chình ỳnh ⁽¹⁾
Là anh khuất nẻo vóc hình xanh xao.

Chỉ là gọi nhỏ lâu bầu
Khắc ra nửa chữ nuốt vào chẳng trôi
Câu thơ hơ hênh làm rơi
Í nè! Chụp lại những lời dẫu yêu.

Chẳng thềm gọi nhỏ thảo thêu
Hết to một tiếng gọi liêu: “yêu em”
Sét đâu chợt đánh sáng lèm
Xé toang một mảng trời đêm tặng nàng.

-

(1) Phiên bản khác của câu thơ là “Góc phòng lặng lẽ một mình”.

◊◊◊

SON PHẤN

Buổi ấy gương soi nắng lập lòe
Cười toe khoe mắt lại hút hoe
Em bôi son phấn nhòe năm tháng
Bụi đường bám nhão chảy tòe loe

...

Mười bốn trăng em chưa kịp tròn
Son phấn đồ chơi vút cùn cùn
Ngày qua đến tuổi yêu chớm chớm
Thẹn thò lén quẹt chỉ môi son.

Ba mươi kéo rách hai tà áo
Khỏa lấp che đi những khoảng trời
Thời gian bánh chuyển lăn nghiêng nghiêng
Son phấn lạy người son phấn ơi!

Năm mươi bỏ mặc trôi xuôi phận
Nhan sắc im hơi giấc ngủ vùi
Bi cô giọng trẻ cười hiên sớm
Son phấn cho nè! bé có vui!

◊◊◊

BÔNG HỒNG NHỎ

1.

Lòng mình chỉ có đắm say
Một bông hồng nhỏ bay bay cõi nào
Hả lòng nuốt lấy trăng sao
Bông hồng lơ lửng như cào cào bay.

2.

Mảnh tình xin vá người ơi
Bông hồng độ lượng cho người tình mê.

3.

Thiếp chàng - chàng thiếp à ơi
“Lốc”⁽¹⁾ là mờ ảo tuổi trời mộng lung.

4.

Bông hồng nói - chẳng hiểu chi
Thị phi là cái cóc gì, quên đi
Anh về mua một tô mì
Bông hồng chung húp xụt xì yêu yêu.

5.

Vì yêu trắc trở đều qua
Bông hồng sao thế! sợ là anh dê?
Một lần gặp gỡ sẽ mê
Bao nhiêu sông suối đổ về cho nhau.

6.

Những điều đau đớn cho nhau
Gai hồng nhọn lều vết cào đớn đau.

7.

Râu ria lờm chờm lờm chờm
Nhỏ chừa một chỗ để bờm xờm em.

-

(*) “Bông Hồng Nhỏ” là biệt danh một người bạn gái.

(1) Blog (tiếng Anh): nhật ký trên mạng máy tính toàn cầu (internet).

◊◊◊◊

HAI CÂU

Em ngồi vờ vẽ làm thơ
Giống như tè bậy giữa bờ thực hư!

◊◊◊◊

CHUYỆN TÌNH CHAT

Léo lèo bật “chát” ⁽¹⁾ chít chơi
Sáng choang cái “ních” ⁽²⁾ của người tình mơ
“Chát” qua “chát” lại bơ phờ
Cả hai đều “xạo” những giờ khỏa khuây
Ta vờ một cậu thơ ngây
Em vờ cô bé tình đầy đong đưa
Trên trời dưới đất tựa lừa
Xã giao rào đón vớt bừa nó đi
Những điều thâm kín râu ri
Tung hê tất cả! Mơ di nó ơi!
Hiện hình em đầy ối trời
Đường tình năm bảy cời cời ngựa phi
Còn ta! Cũng chẳng hay gì
Tìm trong ảo mộng điều kì diệu yêu
Ngắn dài nghĩ ít “chát” nhiều
Ngờ đâu khoảnh khắc hai chiều gặp nhau
Nam châm ở tận non cao
Sắt kia chìm vụn bể sâu thăm nhìn
Cầu chì “chát” nổi làm tin
Nam châm với sắt bỗng tìm hút nhau
Vỡ òa như mối tình đầu
Tù trường – cái lưới chụp bầu chúng mình
Lá là xúng với xung xinh
Chàng chàng thiếp thiếp, mình mình ta ta
Lưỡi lẽ thờ hồng có ra
Màn hình ngăn cách – đập bà ⁽³⁾ nó đi
A-va-ta ⁽⁴⁾ bé nhí nhì
Dễ thương em quá hi hi gọi mời
Lòng anh dựng đứng cột cờ
Chu choa tròn trịa cái bờ môi yêu
Bàn tay chạm lấy nhè hều
Màn hình mờ mịn yêu kiều da em
Giống như một cái hũ hèm
Da gà nhúng rượu đựng thêm một tô.

Anh thì in-ví-giơ-bô ⁽⁵⁾
Em thâm nhỏ nhỏ: hãy lộ lộ, hãy! ⁽⁶⁾
Chết mê chết mệt nàng đây
Ta xin hiển hiện này này có vui!

Hôm sau gặp cái “ních” rồi
Ngẩn ngơ tự hỏi bồi hồi: là ai?

-

(1) Chat (tiếng Anh): tán gẫu trên mạng máy tính toàn cầu (internet).

(2) Nick (tiếng Anh): tên hiệu, biệt danh trên internet.

(3) Từ lóng nghĩa là đập vỡ hết đi.

- (4) Avatar (tiếng Anh): ảnh nhỏ tượng trưng cho một người trên internet.
(5) Invisible (tiếng Anh): chế độ không hiển thị hình ảnh trên internet.
(6) Hey (tiếng Anh): từ gọi thân mật như: này, ầy ơi,...

◊

“TẠC” NỮ

Em về hôm ấy nắng xôn xao
Vành nón che nghiêng thoáng nụ cười
Khẽnh răng xí xoe duyên là lạ
“Tặc” nữ cười tình chết ngắc ai.

◊

HÚ HỒN

Em cười hạnh phúc ngất ngây
Anh nhìn đắm đuối bay say hú hồn
Lả tình đáng tựa xe bông
Vàng thun ôm gọn cái hồn nét na.

◊

EM NHÌN TRỜI QUA KẼ TAY

Bàn tay che lấy cả trời
Chong qua khe nhỏ, mắt người hờ xênh
Thon dài năm ngón tròn xinh
Làm sao kệp lại chút tình cho nhau?
Hở hang - khép nép pha màu
Khóe trời góc mắt lộn vào lẫn ra

Xa xa ở tận... xa xa
Mây dài trắng hếu gọi là... trời xanh
Nắng vàng bé tí lạnh chanh
Nhảy lung tung vệt, chói vành mắt hoe
Bàn tay khi khép khi xòe
Cầu dao đóng-mở, tắt-lòe tình đêm

Ừ đây má ướt môi mềm
Ngũ tình - năm ngón biết chêm cái gì
Xuyên qua khoảng trống luôn đi
Tình như bóng nhỏ vụt đi chẳng về.

Bàn tay lật lại em nhe
Áp vào trước ngực thu về chính em

Để nghe thổn thức trong tim
Mắt nhìn trở ngược nhặt tìm vụn yêu.

◊

NỤ HÔN

Nụ hôn người tặng cho tôi.
Bây giờ trên má son môi vẫn còn.
Sờ tay khẽ quệt màu son.
Tan trong sóng bể đỏ mồn thành xanh.

◊

TÚC TẮC

Em ơi có biết anh còn nhớ
Lẳng lẳng trong lòng tức tắc yêu
Lúc nhớ lúc quên đan thành sợi
Ngoắc ngoéo vào nhau rối cả nùi

Muốn mang cả mớ đem đi đốt
Xém lửa khét tình phỏng thịt da
Tro tàn không nở, đành dập dụi
Mà mùi da thịt có phôi pha?

◊

DẤU HỎI

Em đi dấu hỏi cong rơi
Gồng mình kéo thẳng thành đời chằm than
Đêm trong nhịp thở muộn màng
Năm co dấu hỏi muôn vằn quặn đau.

Queo queo một cái tàu cau
Cong thuyền dấu hỏi trôi vào tuổi thơ
Con đò bến nước xác xơ
Bập bênh dấu hỏi nằm chờ ai đây.

Khuất tầm xa lắt ngọn cây
Cành cong dấu hỏi chim bầy lú lờ
Ven đường cậu bé tơ mơ
Ná tay buông thõng ngẩn ngơ đứng nhìn.

◊

LẤN CÁN

Cửa Phật – người thơ đứng ơ hờ
Một chân đã đặt, ngại ngần vô
Một chân nữa sẽ duyên thành mộng
Lấn cán đành ngâm mấy câu thơ.

◊

GA ĐẦU ĐƯỜNG, GA CUỐI ĐƯỜNG

(Thể hiện: Nghệ sĩ Ngô Đình Long)

“Nếu phải vì nhau đi tàu chợ
Ga cuối đường, em ứ đợi anh đâu” ⁽¹⁾
Chuyện tình duyên sao em không nán đợi?
Ga đầu đường chẳng có bóng anh đâu!

Anh đã lỡ con tàu lẫn chuyên chuyên
Ga đầu đường tàu hụ khói cay bay
Đen một góc cây trời khô ám bụi
Ga cuối đường hẹp té bước chân ai.

Chuyện đời người đầu cuối cũng chung quy
Xoay một vòng giáp mối khóc oe oe
Nếu nắng vẫn còn hong mái tóc
Giai nhân chết rồi, đẹp vẫn lên ngôi.

Anh lấy tay vạch hai đường cong thẳng
Cong cuộc tình và thẳng cái ly hôn
Bàn tay vỗ, sấm rền vang trước mặt
Sợi tóc rung trong đôi diện người dung.

-

(1) Hai câu thơ của một người bạn gái có biệt danh là “Nắng”.

◊

CHỢ TẾT MUA CHÂU

(Thể hiện: Nghệ sĩ Ngô Đình Long và Đài Trang)

Đường gần rồi lại đường xa
Vòng vèo mê mãi mẹ và anh, em
Bụi đường cho mắt kèm nhèm
Cho anh chạy vội đuổi tìm bóng nhau.

Chợ chiều mua những hạt châu
Vàng son lộng lẫy trong màu tết ta
Dừng xe một góc hào hoa
Dịu dàng bước xuống nườm ra nượp vào
Tiền ư! Minh sẽ tính sau
Châu em vờ hết gom vào lòng anh
Cái này nhỏ quá không anh?
Còn nè bình rượu treo cạnh đây đưa
Đồng tiền vàng chóc em mua
Lộc thiêng sẽ nhúng vào chùa phật hương.

Người mua kẻ bán nhún nhường
Để mà giữ lại tình thường cho nhau
Em nghiêng mái tóc che đầu
Anh nghe nhồn nhột bỏ cào đầu đầu
Bàn tay thoăn thoắt lẩn mau
Chùm châu em gỡ mỗi nhàu trong anh
Môi hồng răng khểnh mắt xanh
Em ngồi nép xuống cong cạnh giọt sương

Khẽ khàng chạm lấy tay thương
Anh nghe trắng muốt cả phường vàng son
Đồng người xe cộ lon ton
Vàng châu biến mất, em còn bên anh

Những điều bóng lộn mong manh
Như châu đỏ thắm trên cành trên tay
Lắc ngang nhẹ hẫng gió bay
Đem treo góc phố phô bày người xem
Những điều khuất nấp trong tim
Như kim đáy bể khó tìm lẫn em
Lại đây anh chỉ mà xem
Ngực anh châu nhảy thồm thồm vì em
Ừ mà khó nói em tin
Chỉ còn tiếng đập thành thành vắng ra.

Ừ thôi mẹ bước lần ra
Minh mua cho chóng kéo mà chợ tan
Xong về hai đứa tình tang
Châu kia là giả, châu nàng thật đây!

◊◊◊◊

KHÔNG ĐỀ

Nỗi buồn biết giấu vào đâu

Treo lên chót mũi núi cao hất xì
Ấy là cảm mạo nhiều khi
Mắt khe nước nhỏ giọt chi nặng đầu

Nỗi buồn giấu biến đi đâu
Nuốt vào trong bụng nghẹn ngào chén cơm
Ngoác mồm muốn ngoáy cọng rơm ⁽¹⁾
Rạ đồng ai đốt khói thơm buổi nào!

Bạn bè cơm áo cho nhau
Giăng trong mắc cửi chợ cầu phố xe
Giai nhân thấp chũn le te
È lưng gánh cái nắng hè vào thu.

Một mình quán sơi lu bu
Kết thành một chiếc xích đu không người
Cùng anh lên nhé em ơi
Gió bay hụ hụ đừng rời lấy nhau

Bàn tay với lấy trăng cao
Ngắt ngang một cái cài vào tóc em
Trăng vàng huyền sử nhá nhem
Đêm nay sẽ đọc rõ thêm tóc huyền

Bé nè răng khềnh môi duyên
Vành cong cửa khuyết chiếc thuyền qua sông
Nhấp nhô trong cái bình bông
Bờ xa lẳng lắc ngựa hồng hí vang.

-

(1) Câu thơ còn có phiên bản khác là “Người tình bay thoảng cọng rơm”.

◊◊◊

MY

My kiều thất lạc bóng chim rơi
Ai giăng lưới cá bắt vẹt trời ⁽¹⁾
Đùa ngông như thể sông trong suối
Đầu kim đựng biển ngộp hoài hơi

Buồn buồn sóng bạc chảy nguôi nguôi
Cái hoa bé xiu thể mà vui
Một, hai, ba, bốn... thành vạn ngữ
Góp lại vo tròn một chữ vô

Tròn tâm bi tận cùng hang hóc
Lăn hoài cho tróc cái gai đi

Xóc tay tuần tuột bao nhiêu thứ
Lỡ bộ chạm tình ngón bé yêu

Giếng soi Mỹ Nương còn sợi tóc
Vớt hoài chỉ thấy giọt nước trong
Chỉ vì huyền sử thêm my lực
Vì em quá bé mới yêu thêm.

-

(1) Nhà văn Nguyễn Huy Thiệp có tác phẩm “Giăng Lưới Bắt Chim”.

◊◊◊◊

TƯỜNG LỖ

(Thể hiện: NSUT Hồng Vân)

Lỗ loang một góc mảng tường
Bụi rơi rơi tả mà thương đất bùn
Nắng là thiếu nữ mắt nhung
Liếc vào đau xói thêm vùng tả tơi

Cầu thang gác nhẹ thành thơ
Đề cho tường khóc ướt lời rêu xanh
Thần lẫn bỏ quanh bờ quanh
Đề đêm tặc lưới tiếc thành quách xưa

Biết sao nói hết cho vừa
Một thời cứng cáp như vừa hôm qua
Sông xa luyến ái con phà
Áo cùn góc phố mơ hoa bốn mùa

Bàn tay lia lịa mà xua
Làm sao xua hết gió lửa trống tuênh ⁽¹⁾
Độ lằn tường rã long đĩnh
Thời gian lột hết bóng hình thân yêu

Này em gọi nhẹ đèn khêu
Tường trơ cả gạch lều khêu xấu xương
Vừa vôi kỷ niệm còn vương
Đã thành cát bụi chân tường hôm qua.

-

(1) “Bây giờ còn trắng hai tay. Xua đi xua hết tháng ngày mộng mơ” - Lục Bát Rời - Từ Nguyên Thạch.

◊◊◊◊

TÀM XUÂN TÁI BẢN I

Rời thôi tắt nến nhẩn nha
Hôn nhau cái nụ tím cả vườn xuân
Trèo lên cây bưởi hồng trần ⁽¹⁾
Bước ngang xuống vội vấp chân ngã ùng
Lấy chồng chớ có vót vung
Nửa đêm hét toáng tốc mừng xem trăng. ⁽⁴⁾

Nụ tầm xuân có xanh có biếc? ⁽²⁾
Ngắt lần hồi để giết thời gian
Một, hai, ba, bốn... canh tàn
Không yêu rồi lại yêu càn nhít nhăng.

Chuyện con thuyền lãng xăng không đỡ
Xoáy mòng mòng lật ngổ như chơi
Tưởng rằng câu chuyện dở hơi
Ca dao ướm nhẹp một trời quất quay.

“Ba đồng một mớ trâu cay” ⁽³⁾
Hỏi gì chim chích lạc bầy bắt sâu
Ngỡ ngàng bóng nước chân cầu
Bàn chân khóa vội nông sâu khó dò.

-

(1), (2), (3) Bài ca dao “Trèo lên cây bưởi hái hoa. Bước xuống vườn cà hái nụ tầm xuân. Nụ tầm xuân nở ra xanh biếc. Em có chồng rồi, anh tiếc lắm thay. Ba đồng một mớ trâu cay...”.

(4) Các câu thơ này còn có phiên bản khác “Bước ngang xuống vội vấp chân la đà. Lấy chồng còn nét mặt mà. Nửa đêm lặng hát tình ca tặng chàng”.

◊◊◊◊

MƯỜI NĂM

“Mười năm trên bước đường dài” ⁽¹⁾
Vòng ôm trời đất cánh tay khoáng khèo
Mười năm đá tảng cheo leo
Vỡ thành muôn mảnh buồn theo sỏi tình

Vũ đài một góc bình bình
Hư không đầm nát, tan bình hoa yêu
Nắng loang đồng cỏ đồi xiêu
Xà beng nạy bật cả chiều tung lên.

Cỏ gà như tóc rối ren
Len vào trong gió nhỏ nhen lòng người
Con người như thể đười ươi
Cười nhe răng lợi cho hơi hột qua.

-
(1) “Mười năm chân bước trên đường dài” – Bài hát “Có một dòng sông đã qua đời” – nhạc sỹ Trịnh Công Sơn.

◊

BUNG XUNG

Bung xung là cái chi chi
Chả thềm hiểu rõ cái gì bung xung
Không cùng cho tận không cùng
Trắng đen lẫn lộn cho bung xung nhùng.

Lòng người lấm những bung xung
Ghét cho chí chết vờ mừng gặp nhau
Lá trầu trả lại miếng cau
Đem thương nhớ trả cho bầu rượu tắm.

Hai nàng nếu lấy chồng chung
Cho thành tổ quạ lòng bùng rồi ren

Nhà hàng túi chẳng xu teng
Bung xung ăn nhậu, cái beng-chạy ào

Lãng nhàng mây giữa trời cao
Đen rồi trắng xóa đồ ào nước nổi

Lửa loang góc phố tàn tòi
Bung xung những kẻ chuyên hôi của người

Nào đêm mộng mị mưa rơi
Bung xung tóc rối ẩm hơi chỗ nằm
Ngật ngờ đêm lá hỏi thăm
Tình duyên năm mới đừng dầm ớt cay.

Bung xung chén rượu vắn quay
Bạn bè nghiêng ngả cái say đến gần
Mụ người tình vầy bản thân
Con đường năm cũ hỏi rằng ở đâu?

Lẽ nào mãi tận ngày sau
Tình ơi vẫn thế, nhĩ nhàu bung xung
Bàn chân dẫm một cái đùng
Con đường năm cũ lá từng không rơi...

◊

ĐĂNG LÒNG

(“*Cây cúc đăng quên lòng mình đang đăng
Trở hoa vàng dọc suối để ong bay.*”)⁽¹⁾

Anh đăng lòng trong phin cà phê đăng
Nhỏ tâm tình chạm đáy cốc em đây
Thôi đây nhé vãn thơ xin nổi lại
Tìm chút tình vị cũ vẫn đắm say.

-

(1) Bài thơ “Đi trong rừng” – Phạm Tiến Duật.

◊◊◊

LIÊN KHÚC

1 – *Hiện sinh*

Tính sau... mặc kệ kiếp nào
Môi giờ đẹp lắm dăm đầu hững hờ
Hiện sinh hôn vội - phù thơ
Tình trăm năm cũ một giờ cũng tan.

2 – *Quên*

Giả vờ cứ bảo rằng quên
Em mang trái đất bắt đền tình anh
Nhúng vào nước mắt trong xanh
Đất thành nhào nhuyễn tanh tanh chút bùn.

3 – *Chày*

Dám xin hỏi vũ trụ này
Tình yêu nặng chịch cái chày đâm tiêu
Đang lơ liếc xéo ráng chiều
Phập cho một phát “tiêu điều” ngón tay.

4 – *Chuồn chuồn ớt*

Nhấp nhô lạng lách mà chơi
Đỏ lòm hí lộng một trời tuổi thơ.

5 – *Nở*

Thơ mang một chút lưng chừng
Rải lên mái tóc nở bùng thành đêm.

6 – *Đêm vui*

Đêm vui chỉ có mấy giờ
Em cười hấp háy mà hờ hững anh
Lòng anh mở rộng chành bành
Phong tình lỏng lẻo vẫn đành... mở thêm
Em ngồi thỏ thẻ êm êm
Chờ em mấy phút mà đêm téo tèo

Em tròn lẳn lẳn dừa leo
Anh về ủn ỉn con heo máng thềm
Em cười như gái Xi-Ghem ⁽¹⁾
Mà cùn lý sự trời mèn đét oi!
Cái tình một cục tung rơi
Không ngờ rớt xuống lời khời chốn này
Em nè! có cái dao phay
Để anh chặt vụn những ngày không em.

Giữa trưa đốt đuốc kiếm tìm
Phấn hương còn mãi lim dim thơm lừng.

7 – *Đậm nhạt*

Đầu tuần đậm sắc màu hương
Cuối tuần nhạt nhạt con đường ta qua.

8 – *Vần-Xì*

Trai vần vện gái xì-po ⁽²⁾
Bờ sông neo nẻo, con đò mản mê.

9 – *Cưa*

Tuyệt chiêu dưa gái ngày nay
Đừng dưa gì cả, gái bầy sẽ theo.

10 – *Quà*

Gói quà xui xẻo không xinh
Tự mình tặng lấy cho mình mà vui.

11 – *Nhím xù*

Tình cờ “bờ lóc” ⁽³⁾ lơ mơ
Nhím xù, anh chạm giả vờ không đau
Tền tiền bàn phím gõ mau
Em đem nhon cái lông đầu đâm anh
Chích qua chích lại phành phành
Bỗng ùm một tiếng nổ đoành bóng yêu
Ngược xuôi hai đứa trăm chiều
Mảnh tình pháp phối liêu xiêu trên đầu
Hà hơi nước miếng phun cao
Cho tình rớt xuống đê đầu chóc “hun”
Em ngồi nhỏ cọng lông chun
Mà như lông nhím phùng phùng hăm he
Con nào mà muốn nhăm nhe
Em đem cả họ bạn bè nó đâm
Còn anh đừng có hăm hăm
“Lóc” này con nọ em “mầm” anh luôn

Anh như nhái bén trần truồng
Lấy tay mà bụm cả phường thị phi
Tay khoèo chân khoắt phi phi
Nhảy lên nhảy xuống thở khi... ngay đơ.

12 – *Trời mưa*

“Trời mưa thì mặc trời mưa”⁽⁴⁾
Cởi truồng thuở nọ tựa lưạ chẳng chừa
Ngày xưa chưa biết áo mưa
Bây giờ phải mặc cày bừa cạn sâu
Rèm thưa trắng xóa nét nhàu
Thăng ra sáng bết môi màu ngất ngư.

13 – *Tố Trâm*⁽⁵⁾

Người đẹp liễu trai xanh như mộng
Chẳng biết cỏ này mọc ở đâu
Hồ dựng ngược đời như vách núi
Áo hờ hững cho ngực vun đầy.

14 – *Gió*

“Gió kia đã có mây rồi.
Đành ôm gối chiếc ngủ vui dưới trăng”⁽⁶⁾
Phong tình mấy độ lãnh nhãng
Bao nhiêu mới đủ cho thăng gió kia.

15 – *Vô Hữu*

Quy Muội co mình, không quay mặt⁽⁷⁾
“Vô” chiêu chưa xuất, đã “hữu” tình.

16 – *Sầu riêng*

Buồn là một cái sầu chung
Sầu riêng mình sẽ chia cùng lũm luôn.

17 – “*Chét in chét au*”

“Chét au” ta lấy về xài⁽⁸⁾
“Chét in” “khâm mít” để ngày mai vô⁽⁹⁾
Cũng là một chỗ nhấp nhô
Ngày đêm ta cứ lô tô ra vào.

18 – *Chòng chành*

“Lơ thơ tơ liễu buông mành”⁽¹⁰⁾
Con thuyền cập bến chòng chành một anh.

19 – *Kiến càn*

Hôm qua tôi đến Cần Thơ
Đi về chỉ thấy bơ phờ ruột gan

Hoạn Thư ⁽¹¹⁾ chốc chốc càng ràng
Con giun thun hã, kiến càng cong “ku”.

20 – Tề

Bồ câu trắng xác ⁽¹²⁾ bay lạch bạch
Công thành như thể một phát tề
Anh hoa từng giọt nơi tiết niệu
Dễ gì những thứ rung vẫy vẫy
Thương từng hạt đất ẩm lê thê.

-

(1) Sea Games là Đại hội Thể thao Đông Nam Á.

(2) Xi-po (từ lóng): khỏe khoắn có chất thể thao.

(3) Blog (tiếng Anh): nhật ký trên mạng máy tính toàn cầu (internet).

(4) “Trời mưa thì mặc trời mưa. Tôi ngồi tôi nghĩ ngày chưa có Trời. Giữa cơn giông tố lên đời. Tôi ngồi tôi gọi: ời ời, trời mưa...” - Bài thơ Mưa Đời của nhà thơ Nguyễn Phước Nguyên.

(5) Tặng một bạn gái tên Tô Trâm.

(6) Thơ của một bạn gái tên Quỳnh Vy.

(7) Tặng một bạn gái có biệt danh Quy Muội.

(8), (9) “Check in”, “check out”, “commit” là những thuật ngữ quản lý phiên bản (version control) trong ngành công nghệ phần mềm.

(10) Truyện Kiều - Nguyễn Du.

(11) Hoạn Thư là biệt danh khác của nàng Quy Muội ⁽⁷⁾.

(12) Trắng xác (từ lóng) có nghĩa là trắng tinh.

oo◇oo

NỆM BÔNG

Đau lòng như tấm nệm bông
Bên trong gai nhọn chích mông, ối chà!
Bàn tay mềm mại lần xoa
Mà nghe êm ái đến ba bốn ngày.

oo◇oo

LỤC BÁT TRUYỀN NHÂN

(Thể hiện: NSUT Hồng Vân và Ngô Đình Long)

Giọng cười ngọt lịm Huyền Trân
Thổi vào lục bát truyền nhân vạn đời
Nào chàng thi sĩ thành thơ
Nào người khắc khoải đứng ngồi không yên ⁽¹⁾
Nguyễn Du gánh hết ưu phiền
Góc trời đứng khóc mà nhìn Kiều đi
Mười lăm năm – cánh thiên di
Màn nhung khép lại, đời thì vỗ tay
Chòng chành nắng gió ngắt ngây
Cỏ may ⁽²⁾ Nguyễn Bính rơi đầy đường quê

Đức Bốn ⁽³⁾ chẳng chịu quay về
Chăn trâu đốt lửa ⁽⁴⁾ mẩn mê cả chiều.

Sân chùa sư nữ buồn hiu
Vì hoa tự tử cánh thiu úa tàn
Lục bát chẳng chịu sang ngang
Đề chùa sẽ rụng thêm tàn một bông.

Bên lẽ kinh kệ áo hồng
Gói thành một gói thả bông trôi sông
Chuông dài vắng vắng thỉnh không
Xéo ngang gác nhỏ động lòng nhện giăng
Buồn thương mắc với vui mừng
Cúi xin lục bát em đừng quên anh.

Hai câu sáu tám quấn quanh
Đi hoài đi mãi đời thành dấu xe
Bốn ngàn năm – rớt bên hè
Không chính thống – vẫn sát se tình người
Khi kiêu my, khi lả lơi
Ca dao chuyên chở lửa đôi thề nguyện

Anh hùng sánh với thuyền quyền
Chí Phèo - Thị Nở trắng nguyên như nhau
Ca dao chỉ mớm khơi mào
Những mong sáu tám bạc đầu bên nhau
Nhưng mà nào dễ thế đâu
Buổi vườn quay quắt trong màu tầm xuân.

Không thân cứ gọi là thân
Em xa như thể em gần bên tay
Một câu sáu – hết một ngày
Còn câu tám – mãi lưu đầy tháng năm
Chiều chăn xếp lại chẳng nằm
Ngày xưa còn sót góc thềm chéo khăn

Ngày nay lục bát truyền nhân
Có người nhạt nhòa xa gần cỏ thơ.

-

(1) “Là cha ông đó bằng xương máu. Đã khổ, không yên cả đứng ngồi” - Các Vị La Hán Chùa Tây Phương - Huy Cận.

(2) Bài thơ “Hoa cô may” – Nguyễn Bính.

(3) Nhà thơ Đồng Đức Bốn.

(4) Bài thơ “Chăn trâu đốt lửa” – Đồng Đức Bốn.

ƯƠM

Chiến tranh qua đã lâu rồi
Vết thương ngày ấy trên người còn đau?
Nhói lòng như cắt cuống nhau
Thôi đừng kể lại bạc đầu bé con

Anh hùng máu thấm như son
Cho màu cờ vấy gọi non núi hồng
Lặng người tiếng nấc thỉnh không
Lời ru của mẹ chắt chồing đợi con

Rừng khuya cánh võng cuốn tròn
Thịt da tan cả vẫn còn nằm xương
Linh hồn gọi bụi chiến trường
Tinh thần bào chiếc gậy đường Trường Sơn.

Thôi đừng nói chuyện thiệt hơn
Tắm lòng xóa hết mọi hờn căm qua
Giang sơn thu mỗi một nhà
Những người đã khuất thiết tha gọi mừng.

Nếu thương hết dạ mà thương
Người đừng nước lã chẳng thương bao giờ
Phương trời xa lạ đừng mơ
Đồng tiền cái bánh xe bò nó lăn
Đường quê dập nát bao lần
Đừng quên vụn vỡ dưới lằn xe qua.

◊◊◊◊

NGHIÊN CỨU KHOA HỌC

Những nhà khoa học mơ ngày thành tựu
Như đường song song hội tụ ở... vô chùng
Thơ viết lừng khừng – đọc xong rồi đốt
Vàng trán nhăn chẳng thẳng lại bao giờ

Giữa bốn bề núi dựng kiến thức treo
Nơi vực thẳm, “nét”⁽¹⁾ ắp tiếng cười nham nhở
Tìm con đường quanh co trong trần trở
Xung quanh mình đá ngọc sáng lung linh
Mà lối ra hun hút ống đen kìn

Mười vạn tấn đá, xới khai nguồn khoáng sản
Mãi mê tìm lỗ vút khỏi kim cương
Gối chiều hôm bó trong niềm nuôi tiếc

Đỏ ối mặt trời, lại bới những mông lung
Ờ, mắt kim cương mình sẽ gắt soi vàng
Dầu một phen cũng tạ ngàn niềm vui
Miễn lòng mình lóng lánh ánh kim khôi

Trôi chẳng dứt đam mê nguồn suối núi
Mùa khô kiệt vẫn ẩm ỉ trong ngần
Mưa sẽ đến thành dòng xuôi bất tận
Vỡ lặn dài khối đá tảng khó khăn.

Chuyện thành bại không cần sân si mãi
N hư buồn vui khoảnh khắc cái sát na
Qua sông lớn – con thuyền nên bỏ lại
Thảnh thơi cười bước nhẹ cõi tử sinh.

-

(1) Internet: mạng máy tính toàn cầu.

◊◊◊◊

MUỘN

I.

Muộn màng viết mấy bài thơ
Tài hoa rơi rớt ngật ngờ lượm lên
Miệng cười hí hửng xênh xênh
Nào ngờ chỉ thấy bụi trên tay mình.

II.

Muộn màng lỡ buổi bình minh
Quá trưa đứng bóng tuổi mình chiều thêm
Trề trề giấc ngủ trong đêm
Bình minh lại thức muộn thêm một lần.

◊◊◊◊

LẠI KHÚC QUANH

Khúc quanh ngõ một lần thôi
Lục bình xanh biếc định trời quê hương
Sóng ngầm tuôn xoáy vô thường
Lở bồi thêm ngoặc góc thương quận người.

◊◊◊◊

KHÚC HÁT CHIỀU HÔM

(Thể hiện: Nghệ sĩ Đài Trang)

Em ngồi bên chiếc dương cầm
Chiều hôm khúc hát âm thầm lời len
Len vào góc cửa cài then
Thành tia sáng nhỏ rơi đèn trong anh
Bước đàn dừng vội dừng nhanh
Lỡ làng nốt – sẽ không thành bài ca
Nhưng mà đừng có nhần nha
Chậm thôi một nhịp – nặng tà tịch liêu
Nếu thương chẳng nói chi nhiều
Mượn lời cung bậc bắn xiêu tên tình.

Chiều hôm đến tận bình minh
Đời anh dài lắng bằng hình vóc em.

◊◊◊

THANH ĐA MỘT GIÁC CHIỀU MÊ

Mặt trời treo ở giữa sông
Ánh vàng đỏ rực dát dòng sông lung
Lòng sông ngửa mặt hào hùng
Cho bằng bạc sóng trắng tung giữa trời
Há hà cười rộ cái chơi
Quay sang ôm chặt vóc người muội yêu
Một đời chẳng có bao nhiêu
Đoạn tình mấy khúc ném liêu cho em
Nam nhi ví phỏng tòm tem
Chỉ cần gói trắng tâm thêm dát vàng
Một chàng bọm bãi thênh thang
Quắc nhìn con chuột chạy ngang ngoài đường

Vội vàng tấp cạnh bờ nương
Làn môi tươi tắn cho thương má hồng
Luôn qua răng ngọc mênh mông
Len qua góc gác em còn trong anh
Ngửa lòng một giọt xanh xanh
Kệ cho xanh đỏ, em thành ruộng dâu
Một ngày bề mặt về sau
Trùng dương hú gọi, hải âu lộn nhào
Bờ xa đám hội lao nhao
Khuôn trong sáo rỗng tào lao người đời
Thanh Đa là một chiều rơi
Tóc em bé tẹo từng lời rối tung.

Thanh Đa một giấc mơ hồng
Mơ rồi lớn ngó chiều không em về
Thanh Đa một giấc chiều mê
Tỉnh rồi tui tui mình về không em.

◊◊◊

UÂN

(Thể hiện: Nghệ sĩ Ngô Đình Long)

Đau lòng đứt áo ra đi
Sau lưng nước mắt biết khi nào về
Nuốt vào mấy độ sơn khô
Vỡ làm trể nít ngô nghê quên buồn
Thế là một thuở tình thương
Trái tim mọc ở bên đường thơm hương
Tạ đôi hai tiếng quê hương
Đập tan xương ngực ngọt thương gặp người.

Thôi rồi một thuở mệnh mông
Người ta ném cái tình chung cho trời
Giống là một tiếng hắt hơi
Đừng mang giấu lẫn tiếng cười cho nhau.

-

(1) Nghệ sĩ Ngô Đình Long đã chữa câu thơ lại thành “Đập tan xương ngực mà thương xót lòng” sẽ đúng vận và nhẹ nhàng hơn.

◊◊◊

TRANG CHU

Vô vi là giấc mơ hoa
Trang Chu chợt tỉnh bướm là là bay
Muội về bé bỏng không hay
Nhà chồng ở tận bến này buồn thiu
“Bồn ca” ⁽¹⁾ ai hát buổi chiều
Người đem tam muội đốt liều hoàng hoa
Quan san lỏng lẻo rơi đà
Biên thành người cũ vị tha cho tình
Đúc khuôn đáy nước tấm hình
Nín hơi mà lặn bọt phình phình tan.

-

(1) “Học làm Trang Tử thiêu cơ nghiệp. Khúc Cổ Bồn Ca gõ hát chơi” - Thơ Vũ Hoàng Chương.

◊◊◊

ĐI LỄ PHẬT

(*Thương tặng Các Dung. Thể hiện: Nghệ sĩ Lê Thu và Ngô Đình Long*)

Trước bàn thờ lạy Phật
Em quỳ cạnh bên tôi
Khói nhang không át nổi
Mùi thơm của phấn son

Thịt da màu quyến rũ
Hung loáng cái chuông vàng
Tóc mây vừa chạm đất
Cúi xuống vạ lần thương

Bồ đoàn nệm êm ấm
N như một giấc mơ khuya
Gối chạm bờ bên mộng
Nệm đắp cơn gió lùa

Phật cười tét cái miệng ⁽¹⁾
Vui chi mà lắm thế
Chuyện tình của chúng con
Đừng bốn cột Phật ơi

Dắt tay vào chùa trong
Phật hiện khắp muôn nơi
Mắt xoe tròn anh kiếm
Phật là em, em ơi
Ta ôm phật vào lòng
Ngát mùi thơm của hoa
Không cần quỳ lạy nữa
Em hiện giữa ta bà

Đáy thắt eo con ong
Phật cũng biết “địu đàn” ⁽²⁾
Bàn tay suôn nhỏ nhắn
Mềm mại nét từ bi
Mắt sắc nhìn sáu cõi
Ánh tình ả đôi mi
Giọng cười ôi duyên dáng
Xuyên qua muôn trùng kiếp
Đến hôm nay hội ngộ
Tén tên phật yêu ta
Ta cảm ơn phật nhé
Về nhà khỏi thấp hương
Chỉ đốt mãi đuốc tình
Dưới ánh lửa lồng lộng
Phật cùng ta lung linh

Há hà ta cười rộ
Dòng sông nắng ba sinh
Ngàn kiếp thành téo tẹo
Nhỏ hơn cái nông nần

Không cần chuyển đồ ngang
Xuôi theo dòng thi tứ
Đến một cõi hoang đàng
Phật cùng ta cười cợt
Nhìn nhau cũng đủ vui

Rong ruổi đi cầu Phật
Không ngờ Phật theo anh
Yên xe nghe nặng nặng
Phật chạm ấm lưng mình.

-

(1) Nghệ sĩ Lê Thu sửa câu thơ lại thành “Phật nhớn cười cái miệng”, ý vị rất hay.

(2) Dịu dàng và điệu dàng.

◊◊◊

SIÊU THỰC

Ngoái đầu thấy một người đi
Vác theo cái bóng nặng chì cái chân
Vàng quay xa tít vô ngần
Tùng cơn gió túy bốc tầng ưu tư
Tình cờ trộn với hình như
Người mang nhan sắc đến từ bình minh
Đại khờ khởi một cái nhìn
Cuồng trong hơi thở hòa mình vào nhau.

◊◊◊

TÌNH YÊU TỔ QUỐC LÀ GÌ

Có ai biết tình yêu tổ quốc là gì không?
Mà thiên hạ đồn rầm
Sách vở nói lung tung
Trẻ con vẫn thường ê a đọc
Loa nhân sinh ngàn năm vẫn ra rả
Về tình yêu tổ quốc
Nhưng nó là gì cơ chứ?
Có người mang ra tô vẽ
Có người thương vay khóc mướn trong nỗi u hoài
Có người làm môi trong bàn nhậu
Cụng ly hí hửng về cái gọi là tình yêu tổ quốc.

Đứa bé ăn xin ven đường
Không hề biết về tình yêu đó
Nó chỉ quan tâm đến cái đói
Những người thường nói về tình yêu tổ quốc
Không hề biết cái đói là gì
Và hình như quên đi đứa bé
Nhưng đứa bé ấy! Có phải là một phần tử cấu thành tổ quốc không?
Và có ai yêu cậu không?

Có người sống chết vì gia tộc
Và đánh đồng gia tộc với tổ quốc
Ôi! Nhét con voi vào tủ lạnh ⁽¹⁾
Vó ngựa Nguyên Mông không dẫm nát được bãi cỏ họ Trần
Nên dải đất sông Hồng vẫn nguyên vẹn đến tận ngày nay.

Tình yêu tổ quốc bao gồm hai khái niệm:
“Tình yêu” và “Tổ quốc”
Không ai định nghĩa được tình yêu
Còn tổ quốc là gì?
Là làng xóm tôi cư ngụ
Là đất nước tôi sống
Là khu vực
Là châu lục
Là trái đất
Là thái dương hệ
Hay là cả vũ trụ này?
Có một người rong ruổi giữa đường và hét toáng:
“Tôi yêu cả vũ trụ này”
Điên hay không điên?

Mẹ ngồi khâu áo cho con
Đèn khuya lay lắt như cuộc đời vốn có của mẹ
Tình yêu tổ quốc nằm trên từng đường kim mũi chỉ
Và như giọt máu trên mũi dao
Nhỏ hoài không dứt
Của những người cam tâm hi sinh cho đất nước này
Để mai sau những đứa bé được ê a:
“Con yêu bố mẹ ông bà”.

Có giọt sương đêm
Khuya nào cũng rơi
Thấm từng thớ đất
Câm lặng qua ngàn năm vạn kiếp
Có lẽ nó cũng yêu tổ quốc này lắm
Nhưng nó không biết nói như con người béo lẻo.

-
(1) Một chương trình quảng cáo “Nhét con voi vào tủ lạnh” trên truyền hình.

◊

BÓN MẶT TÌNH

Xô ngang cái ghế vương quyền
Tình yêu gãy cụt tạt nguyên đôi chân
Ba ngàn mỹ nữ cung nhân
Chỉ còn xác thịt dành phần cho vua.

Bên đời cơm cặn canh thừa
Mặc trời mưa tạt ghẹo đùa hôn nhau
Em nè mở mắt nhìn sâu
Mi dài rử bóng ngả đầu tựa lưng.

Chân tình vấp ngã vù sùng
Ai mang muối xát, xát từng sợi gân
Ừ thôi một chút bần thần
Lan can hoa đỏ ngời dần cái đau.

Tay này bỏ ngựa trái cau
Tay kia xòe ngựa lật mau ván bài
Em cười anh đã nói sai
Yêu nhau muốn cưới lại bày đặt nhau.

◊

Ừ THÔI EM ĐÃ LẤY CHỒNG

(Thể hiện: Nghệ sĩ Thu Thủy và Ngô Đình Long)

Ừ thôi nàng đã đi rồi
Trên đường gió thổi một hơi thở buồn
Ừ thôi nắng chả còn tuôn
Cây quen hót lẻo bên truông nhớ đèo.

Ừ thôi mưa vẫn hút heo
Cái tình năm cũ bèo nhèo “da hươu” ⁽¹⁾
Bật tay búng lấy đồng xu
Ngả nghiêng thế sự trắng chu mỏ nhìn.

Ừ thôi phố chợ lặng thinh
Một người trong suốt vô hình mà đi
Bờ vai chạm – chẳng có gì
Tình người hờ hững biết chi mà lần.

Ừ thôi sửa túi nâng khăn
Đời người chỉ có một lần đó thôi
Xuân Hương lắm những ngậm ngùi
Cả đời mong chỉ đó thôi một lần
Tài hoa mắc nợ gió trắng
Cho nên áo mặc mấy lần cởi ra.

Người gần mà lại mù xa
Mong em nhớ mãi tình là không tên ⁽²⁾
Thành an ⁽³⁾ mưa rữ buồn tênh
Mười thương ⁽⁴⁾ trên bước gập ghềnh tình ca.

Chích chòe sáo sậu ba hoa
Hót chi cho lắm trời già có vui
Êm êm một củ sắn lùi
Mong em nệm ấm cuộc vui chẳng tàn. ⁽⁵⁾

-

(1) Trang web Yahoo! "<http://www.yahoo.com>". Tôi đã nghe một người khác nói đến từ "da hươu".

(2), (3), (4) Mười bài hát "Không Tên" của nhạc sỹ Vũ Thành An.

(5) Nguyên tác bài thơ còn hai câu cuối "Trăm năm chúc tụng quáng quàng. Một giờ hạnh ngộ xương tàn cũng cam".

○○◇○○

EM ĐI LẤY CHỒNG

I.

Sáng mai em đi lấy chồng
Hỏi rằng anh có buồn không
Hay anh cả cười như ngày năm nợ
Gái lệ kiêu đâu chỉ mình em. ⁽¹⁾

Sáng mai em đi lấy chồng
Anh có còn nhỏ lệ không
Hay anh xoe xoe hàng ria mép
Em vẫn là hoa đỏ trong tim.

Em đi rồi mưa vẫn còn tình tự
Nỗi buồn vô tường lại lên men
Con bướm vẽ vòng vòng qua bên nớ
Phấn hương còn lại chút xì-tin ⁽²⁾.

II.

Em ơi sao lại đi lấy chồng
Để cho anh hơn mười năm đau khổ
Đợi tin người như bóng nhận mùa đông.

Em ơi sao lại đi lấy chồng
Để cho anh thêm một lần dang dở
Gặp cô gái nào cũng ngỡ là em
Vì không còn phân nổi mắt với môi.

III.

Em lấy chồng anh từng ngỡ đứng đó
Thấy trên trời ngỡ... ngỡ nó bay
Chạnh thương không dám tỏ bày
Cho nên ra nỗi nông này đó em.

-

(1) “Gái lệ kiêu đi với ngựa, voi. Về nhà, đứa bé vẫn đùa chơi. Nhưng lòng trẻ đã theo đoàn xiếc. Xếp với màn to của rạp dơi” - Gánh Xiếc - Huy Cận.

(2) Xi-tin (từ lỏng): vừa trẻ trung vừa dễ thương.

◊◊◊

NGỠ VẬY MÀ KHÔNG PHẢI VẬY

Hai ngày không gặp
Tình vui rất nhiều
Không còn khắc khoải
Đợi dáng người yêu
Mai kia một nợ
Tình ứ còn xiêu
Tan như băng thủy
Chút hơi yêu xù
Chán ơi là chán
Ta cóc thềm chiều
Bao nhiêu mới lạ
Đợi ở ngoài kia...

Cái chậu lia thia
Bức ới là bồi
Mùi hơi tóc rối
Khét lết ngàn năm
Một ngày xa vương
Thành hương của trầm.

◊◊◊

MÊ

Thôi đành lỡ một chuyến dò
Tím trời ảo tưởng từng mờ ảo ai
Một mai sẽ gặp ngày mai

Anh đem đốt hết tháng ngày đen thui

Tiến là một bước thoái lui
Hên là quà tặng do xui tạo thành
Vóc người cộng khối mong manh
Tâm hồn gọi cảm màu xanh hữu hình

Đẹp bằng cái móng của xinh
Xinh thua xa nụ cười tình dễ thương
Lá là biết tả sao nhường
Em ngồi ngả ngón: dễ thương quá trời

Bơi bơi trong cái hồ bơi
Như anh chập chững chụp vờ lung tung
Nào ngờ em nhảy cái ùm
Cái phao mềm mại phải tum “lụm” ⁽¹⁾ liền.

Nắng soi bên giậu hàng hiên
Hoa nhài hoa lý vẫn diên như thường
Tội tình mấy cái mùi hương
Cuồng thơm hơi thở đêm nhường chúng ta

Trần gian ô cửa chui qua
Hoa cành lá hẹ anh ngà ngà say
Đắm mê vút hết tháng ngày
Giật mình chợt tỉnh, tóc mây cuộn tròn
Rồi nè má ứng môi son
Tỉnh rồi lại muốn mê hơn những ngày.

-

(1) Lượm, nhặt.

◊◊◊

VÔ NGHĨA

Cái gì trong vèo trong veo
Đồng tiền má lúm trắng treo nhoẻn cười
Chiêm nương tóc xõa ru hời
Tháp Chàm ủ dột nghiệm thời gian qua.

Đồ Mi Sol Ré tà tà
Mấy con nốt nhạc xuống và lại lên
Thương người xuôi ngược chông chênh
Vắng bài cô lữ gặp ghênh lỗ tai.

Rượu tình trút cạn quay quay
Uống xong bập cả ly này thủy tinh

Vỡ tan trắng bụi thủy tình
Máu tươm khóe miệng giật mình... tỉnh queo
Quán chiều sấm nổ mưa đeo
Chớp lên nhoang nhoáng con heo chạy ngoắt.

Lòng người có những tăng tăng
Mang hai giọt lệ cân bằng cái tâm
Bé nằm ngậm sữa mậm mậm
Ngày sau ngó lại âm thầm tiếc nguôi
Sói xanh lớn vồn xác người
Nhe nanh cả thẹn quỷ ngồi tương tư

Nhà ai động một cái cù
Rung trong đất đá hình như vỡ nhà
Quý buồn hút hút vào ra
Rong chơi bốn bề vì nhà đã tan.

Vòng vèo sợi khói cây nhang
Cuốn theo thơm thảo địu nàng vào mây...

◊◊◊

TÔI LẠI NGHĨ

(“Ta cứ ngỡ trần gian là cõi thật
Thế cho nên tất bật đến bây giờ...”)⁽¹⁾

Tôi lại nghĩ trần gian là có thật
Nên yêu người bằng hơi thở chén cơm
Một lần ôm trao thân thể nụ hôn
Là vĩnh cửu trong sát na lá giật.

Sát cửa biển ta mở toang cánh cửa
Ủa hơi tình ươm ướm thực như thơ
Mặt trời cong nghiêng vành nón ngủ mơ
Duỗi thẳng căng vì không cần nghĩ ngợi.

-

(1) Thơ Bùi Giáng.

◊◊◊

BÙI GIÁNG SƯ HUYNH

(Thể hiện: Nghệ sĩ Bích Ngọc)

Thuở huynh xuống trần, đệ chưa chuyển thể
Rong chơi chập chờn trang trắng lau bay
Huynh tóc rối kết vàng thuyền cỏ
Đưa bao nhiêu người đẹp cập bến... xa huynh

Huynh về trời, đệ vẫn còn nghiên cứu
Cởi truồng con gái thấy chẳng đẹp gì hơn
Phải chăng nàng ấy, yếm đào đang mặc
Xanh đỏ tím vàng che đậy mới khát khao.

Huynh ơi! Kiếm pháp vô chiêu là gì cơ chứ
Không có gì mới bao chụp cái tình chung
Tâm hư vô ấy chính là biên cả
Nội khí trong người tản mát ở cuồng ca

Huynh phóng lãng, có phải là chiêm nghiệm
Hình hài này bản sạch áo khoác vai
Áo của huynh, đệ nhìn buồn cười thật
Hoa liễu vi trùng lỏm ngỏm thật là vui
Huynh cười ra đệ thật là sững sốt
Mập sữa trắng tròn đura bé đứng cầm cu.

◊

Last updated March 2017